

Armo kantaa

Säv. ja san. Terttu Lajunen

C F C

1. Jee - suk - sen ar - mo mei - tä kan - taa, aa - mus - ta il - taan
2. Sil - loin - kin ris - tin ar - mo kes - tää, kun ai - van yk - sin

G C F

saat - te - lee. Ve - ren - sä voi - ma suo - jan an - taa,
yö - hön jään. Hän mi - nut kaa - tu - mas - ta es - tää,

C G C F

yk - sin nyt em - me mat - kaa tee. Kiit - tää vain saan
va - lon - sa lois - taa pi - me - ään. Rak - kau - des - saan

C F G C G C

rak - kau - des - taan, jo - ka ei pää - ty mil - loin - kaan.
tur - va on vaan, ar - mo ei pää - ty mil - loin - kaan.

1
Jeesuksen armo meitä kantaa,
aamusta iltaan saattelee.
Verensä voima suojan antaa,
yksin nyt emme matkaa tee.
//Kiittää vain saan rakkaudestaan,
joka ei pääty milloinkaan.//

2
Silloinkin ristin armo kestää,
kun aivan yksin yöhön jään.
Hän minut kaatumasta estää,
valonsa loistaa pimeään.
//Rakkaudessaan turva on vaan,
armo ei päästy milloinkaan.//

Ma 6.8.1990, nro 158
Kirjassa Laululintu 1, s. 130
sanat myös venäjäksi